Bechowiec

Pistolet maszynowy Bechowiec

Muzeum Wojska Polskiego – Warszawa

Historia konstrukcji

Polski pistolet maszynowy opracowany i produkowany przez Henryka Strąpocia i grupę osób z Ostrowca. Produkowany w warunkach konspiracyjnych, od lata 1943 do lipca 1944. Wyprodukowano ok. 11 szt. Pistolety były używane przez żołnierzy Batalionów Chłopskich, od których pochodzi skrót nazwy umieszczonej na broni.

Broń opracowana została przez członka Batalionów Chłopskich Henryka Strąpocia, domorosłego rusznikarza nie posiadającego żadnego technicznego wykształcenia. Początek prac nad peemem miał miejsce w 1942 r., dwa lata później rozpoczęła się produkcja, przy czym podzespoły wytwarzano konspiracyjnie w hucie w Ostrowcu, a konstruktor dopasowywał części i składał broń. Wykorzystywano stare lufy karabinowe, które przekalibrowywano (bechowiec dostosowany był do amunicji 9 x 19 mm, kilka egzemplarzy zaś do 7,62 x 25 mm). “Bechowiec” działał na zasadzie odrzutu zamka swobodnego, tak jak niemal wszystkie peemy, jednak sama konstrukcja była wielce

oryginalna. Przede wszystkim zastosowano zamek zewnętrzny, podobny jak w pistoletach (choćby bardzo popularnych Browningach produkowanych w belgijskiej Fabrique Nationale) i wewnętrzny kurek. Broń strzelała z zamka zamkniętego i była zasilana z pudełkowego 30 nabojowego magazynka. Zaopatrzono ją przełącznik rodzaju ognia. Z perspektywy czasu “bechowiec” oceniany jest bardzo dobrze, jako broń solidna, celna, poręczna i niezawodna. Powstało 11 egzemplarzy.

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

Organizacja: Polskie Państwo Podziemne

Rodzaj broni: pistolet maszynowy

Historia konstrukcji:

Prototypy – 1943 rok

Produkcja – 1944 rok

Wyprodukowano: co najmniej 13 egzemplarzy

Kaliber boni: 9 mm lub 7,62 mm

Zastosowany nabój: 9 × 19 mm Parabellum, 7,62 × 25 mm Tokariew

Magazynek: pudełkowy, o pojemności 32 naboje

Wymiary konstrukcji:

Długość broni: 445 mm

Długość lufy: 240 mm

Masa broni: 2,43 kg bez zamontowanego magazynka, 2,82 kg z magazynkiem

Szybkostrzelność teoretyczna: ok. 750 strz./min (obliczeniowa)

Zasięg skuteczny: ok. 100 metrów

Autor – zdjęcia: Dawid Kalka

Bibliografia

1. Karabiny karabinki i pistolety maszynowe Encyklopedia długiej broni wojskowej XX wieku – Żuk Aleksandr B.
2. Witold Głębowicz, Roman Matuszewski, Tomasz Nowakowski: Indywidualna broń strzelecka II wojny światowej, Warszawa 2010
3. Muzeum Wojska Polskiego